EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 8.10.2019
COM(2019) 453 final

2019/0211 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Välimerellä ja Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2020

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013[1], jäljempänä ’YKP-perusasetus’, tavoitteena on varmistaa elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden kannalta kestävin edellytyksin. Tärkeä väline tämän tavoitteen saavuttamiseksi on kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen vuosittain. Kaikilla kalastusmahdollisuuksista annettavilla asetuksilla on rajoitettava kalakantojen hyödyntäminen yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) yleisiä tavoitteita vastaaville tasoille.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on määritellä kalastusmahdollisuudet tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta Välimerellä ja Mustallamerellä.

Koska monivuotinen suunnitelma läntisen Välimeren pohjakalakannoille[2] on hyväksytty ja tullut voimaan, tässä ehdotuksessa vahvistetaan suurimman sallitun pyyntiponnistuksen muodossa ilmaistuna kalastusmahdollisuudet asianomaisille jäsenvaltioille kyseisellä alueella (Espanja, Ranska ja Italia).

Tässä ehdotuksessa vahvistetaan myös kalastusmahdollisuudet, jotka perustuvat sopimuksiin, jotka on tehty Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) puitteissa; se on alueellinen kalastuksenhoitojärjestö, jonka toimivaltaan kuuluu meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen ja hoito Välimerellä ja Mustallamerellä. Euroopan unioni on GFCM:n jäsen yhdessä Bulgarian, Espanjan, Italian, Kreikan, Kroatian, Kyproksen, Maltan, Ranskan, Romanian ja Slovenian kanssa. GFCM:n puitteissa hyväksytyt toimenpiteet sitovat sen jäseniä.

Mitä tulee Mustaanmereen, tässä ehdotuksessa vahvistetaan autonominen kiintiö kilohailille, jotta kalastuskuolevuus saataisiin pysymään nykyisellä tasolla. Piikkikampelan osalta ehdotuksella saatetaan osaksi unionin lainsäädäntöä TACit ja kiintiöt, jotka GFCM on vahvistanut.

Perimmäisenä tavoitteena on saattaa kalakannat kestävän enimmäistuoton (MSY) mahdollistaville tasoille ja säilyttää ne näillä tasoilla. Tämä tavoite on sisällytetty nimenomaisesti YKP-perusasetukseen, jonka 2 artiklan 2 kohdassa todetaan, että tavoite ”on saavutettava mahdollisuuksien mukaan vuoteen 2015 mennessä ja [...] viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kantojen osalta”. Unioni sitoutui tähän tavoitteeseen hyväksyessään Johannesburgissa vuonna 2002 pidetyn kestävän kehityksen huippukokouksen päätelmät ja kyseisen huippukokouksen toimeenpanosuunnitelman. Toisaalta ottaen huomioon vuoden 2020 määräajan läheisyys ja sen pyyntiponnistuksille aiheuttamat erittäin merkittävät vähennykset, läntisen Välimeren pohjakalakannoille tehdyn monivuotisen suunnitelman määräysten tarkoituksena on saavuttaa kestävän enimmäistuoton (MSY) mahdollistava

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 1).

kalastuskuolevuus asteittain mahdollisuuksien mukaan vuoteen 2020 mennessä ja viimeistään 1 päivään tammikuuta 2025 mennessä.

Vaikka nyt ehdotetaankin ensimmäistä kertaa erillistä kalastusmahdollisuuksia koskevaa asetusta sekä Välimerelle että Mustallemerelle, kalastusmahdollisuudet vahvistetaan vuosittain toteutettavalla hallinnointimenettelyllä. Kalastusmahdollisuuksia onkin vahvistettu aiempina vuosina Mustanmeren[3] ja GFCM-sopimusalueen[4] osalta. Vuodeksi 2020 kalastusmahdollisuudet on myös vahvistettava läntisen Välimeren pohjakalakannoille, koska monivuotinen suunnitelma on hyväksytty ja tullut voimaan.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotetut toimenpiteet on suunniteltu yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen mukaisesti.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotetut toimenpiteet ovat yhdenmukaisia kestävää kehitystä koskevan unionin politiikan kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 43 artiklan 3 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotus kuuluu SEUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä: yhteinen kalastuspolitiikka on yhteistä politiikkaa. SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista koskevat toimenpiteet.

Ehdotetussa neuvoston asetuksessa jaetaan kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille. YKP-perusasetuksen 16 ja 17 artiklan nojalla jäsenvaltiot voivat jakaa mainitut mahdollisuudet parhaaksi katsomallaan tavalla lippunsa alla purjehtiville aluksille. Jäsenvaltioilla on täten laaja liikkumavara päättää, millaisia sosiaalisia ja taloudellisia malleja ne valitsevat niille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

Ehdotuksella ei ole uusia rahoitusvaikutuksia jäsenvaltioille.

---

[3] Neuvoston asetus (EU) 2018/2058, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2019 (EUVL L 329, 27.12.2018, s. 8).

[4] Neuvoston asetus (EU) 2019/124, annettu 30 päivänä tammikuuta 2019, unionin vesillä ja unionin kalastusaluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2019 (EUVL L 29, 31.1.2019, s. 1).

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa on neuvoston asetus.

Kyseessä on SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaan perustuva ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan mukainen kalastuksenhoitoa koskeva ehdotus.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Ei sovelleta.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmiä kuultiin yhteisen kalastuspolitiikan tilanteesta ja vuoden 2020 kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetun komission tiedonannon[5] välityksellä.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Kalakantojen tilan arviointi Välimerellä ja Mustallamerellä perustuu tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF), GFCM:n kalastusta käsittelevän tieteellisen neuvoa-antavan komitean (SAC) ja GFCM:n Mustaamerta käsittelevän työryhmän (WGBS) tuoreimpaan työhön.

- **Vaikutustenarviointi**

Kalastusmahdollisuuksia koskevan asetuksen soveltamisala rajataan SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa.

Komission ehdotukset YKP-perusasetukseksi ja läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevaksi monivuotiseksi suunnitelmaksi laadittiin asianmukaisesti vaikutustenarviointien[6] perusteella. Yksi YKP-perusasetuksen tärkeimmistä välineistä kyseisen asetuksen 2 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi on kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen. Mitä tulee monivuotiseen suunnitelmaan, siinä otettiin käyttöön pyyntiponnistusjärjestelmä liikakalastusongelman ratkaisemiseksi läntisen Välimeren pohjakalakantojen kalastuksessa.

Mitä tulee GFCM:n sekä Välimerellä että Mustallamerellä vahvistamiin kalastusmahdollisuuksiin, tällä ehdotuksella pannaan täytäntöön kansainvälisesti sovitut toimenpiteet. Kaikkia kalastusmahdollisuuksien mahdollisten vaikutusten arviointiin liittyviä näkökohtia käsitellään valmisteltaessa ja käytäessä kansainvälisiä neuvotteluja, joissa sovitaan unionin kalastusmahdollisuuksista kolmansien osapuolten kanssa.

Ehdotus ei perustu ainoastaan lyhyen aikavälin tavoitteisiin vaan myös pidemmän aikavälin lähestymistapaan, jonka avulla kalastus saadaan asteittain mukautettua kestävälle tasolle pitkäksi aikaa.

---

5 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisen kalastuspolitiikan tilanteesta ja vuoden 2020 kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta (COM(2019) 274 final).

6 SEC(2011)891 final, 13.7.2011, sekä SWD(2018)59 ja 60 final, 8.3.2018.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ei sovelleta.

- **Perusoikeudet**

Ei sovelleta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole talousarviovaikutuksia.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Tämä ehdotus pannaan täytäntöön voimassa olevien yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti. Seuranta ja vaatimusten noudattaminen varmistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 sääntöjen mukaisesti.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Tällä ehdotuksella vahvistetaan vuodeksi 2020 jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuudet tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta Välimerellä ja Mustallamerellä. Kalastusmahdollisuuksiin sisältyy erityisesti

1. pyyntiponnistusjärjestelmä troolareille, jotka hyödyntävät läntisen Välimeren pohjakalakantoja. Uusi läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskeva monivuotinen suunnitelma tuli voimaan 16. heinäkuuta 2019. Suunnitelman säännösten mukaan neuvosto vahvistaa vuosittain suurimman sallitun pyyntiponnistuksen kullekin pyyntiponnistusryhmälle jäsenvaltioittain ja suunnitelman liitteessä I määritellyille kantaryhmille. Suunnitelman ensimmäisenä täytäntöönpanovuotena suurinta sallittua pyyntiponnistusta vähennetään 10 prosenttia perustasoon nähden (1. tammikuuta 2015 – 31. joulukuuta 2017) laskettuna jäsenvaltioittain kunkin pyyntiponnistusryhmän tai maantieteellisen osa-alueen osalta;
2. GFCM:n hyväksymät toimenpiteet, joita sovelletaan Välimerellä. Näitä toimenpiteitä ovat ankeriaiden kalastukseen sovellettava kalastuskielto koko Välimerellä (maantieteelliset osa-alueet 1–27) ja saalis- ja pyyntiponnistusrajoitukset pienten pelagisten lajien kannoille Adrianmerellä (maantieteelliset osa-alueet 17 ja 18). Nämä toimenpiteet hyväksyttiin GFCM:n vuonna 2018 pidetyssä vuosikokouksessa. Lisäksi ehdotukseen sisältyy pyyntiponnistusrajoituksia pohjakalakannoille Adrianmerellä (maantieteelliset osa-alueet 17 ja 18), jotka on määrä hyväksyä GFCM:n vuoden 2019 vuosikokouksessa, joka pidetään 4.–8. marraskuuta 2019. Nämä toimenpiteet ovat vireillä, koska GFCM:n vuosikokousta ei ole vielä pidetty, joten ne on merkitty tässä ehdotuksessa merkinnällä *”pm” (pro memoria)*. Ne saatetaan ajan tasalle, kun GFCM on ne hyväksynyt;
3. kalastusmahdollisuudet Mustallamerellä. Niihin kuuluvat a) kilohailin autonominen kiintiö tieteellisen lausunnon perusteella, jonka mukaan on välttämätöntä säilyttää kalastuskuolevuus nykyisellä tasolla, jotta kannan kestävyys voidaan taata; b) suurin sallittu saalis (TAC) ja kiintiöiden jakaminen piikkikampelalle uuden piikkikampelan kalastusta koskevan monivuotisen hoitosuunnitelman puitteissa, joka on määrä hyväksyä GFCM:n vuoden 2019 vuosikokouksessa. Suurin sallittu saalis (TAC) ja

kiintiöt piikkikampelalle on merkitty ehdotuksessa merkinnällä *”pm”* odotettaessa GFCM:n hyväksyntää.

2019/0211 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Välimerellä ja Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2020

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyviä toimenpiteitä.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013[7] edellytetään, että säilyttämistoimenpiteet vahvistetaan ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, mukaan lukien tarvittaessa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean, jäljempänä ’STECF’, laatimat kertomukset.

(3) Neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyviä toimenpiteitä, mukaan lukien tarvittaessa tietyt niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaan kalastusmahdollisuudet olisi määriteltävä mainitun asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjen yhteisen kalastuspolitiikan, jäljempänä ’YKP’, tavoitteiden mukaisesti. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 1 kohdan mukaan kalastusmahdollisuudet on jaettava jäsenvaltioille niin, että taataan kullekin jäsenvaltiolle kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kalakannan tai kalastuksen osalta.

(4) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaan yksittäisten monivuotisten suunnitelmien alaisten kantojen kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava kyseisissä suunnitelmissa määriteltyjen sääntöjen mukaisesti.

(5) Läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskeva monivuotinen suunnitelma vahvistettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/1022[8], ja se tuli voimaan 16 päivänä heinäkuuta 2019. Kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa lueteltujen kantojen kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava siten, että saavutetaan kalastuskuolevuus

[7] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

[8] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 1).

kestävän enimmäistuoton (MSY) tasolla mahdollisuuksien mukaan asteittain vuoteen 2020 mennessä ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025. Kalastusmahdollisuudet olisi ilmaistava suurimman sallitun pyyntiponnistuksen muodossa ja vahvistettava asetuksen (EU) 2019/1022 7 artiklassa säädetyn pyyntiponnistusjärjestelmän mukaisesti. Vuonna 2020 olisi suurinta sallittua pyyntiponnistusta sen vuoksi vähennettävä 10 prosenttia verrattuna perustasoon, joka on asetettu kyseisen asetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(6) Välimeren yleinen kalastuskomissio, jäljempänä ’GFCM’, antoi vuonna 2018 pidetyssä 42. vuosikokouksessaan suosituksen GFCM/42/2018/1 ankeriaan (*Anguilla anguilla L.*) hoitotoimenpiteistä Välimerellä (GFCM-alueen maantieteelliset osa-alueet 1–27). Näihin toimenpiteisiin sisältyy kolmen peräkkäisen kuukauden pituinen vuotuinen kalastuskielto, joka kunkin jäsenvaltion on määritettävä asetuksen (EY) N:o 1100/2007[9] säilyttämistavoitteiden ja ankeriasta koskevan kansallisen hoitosuunnitelman (-suunnitelmien) mukaisesti sekä sen mukaan, mitkä ovat ankeriaan vaelluskaudet kyseisessä jäsenvaltiossa. Kalastuskieltoa sovelletaan kaikkiin merivesiin Välimerellä ja murtovesiin kuten jokisuistoihin, rannikkolaguuneihin ja jokisuiden vaihettumisalueisiin suosituksen mukaisesti. Tämä toimenpide olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä.

(7) GFCM antoi vuonna 2018 pidetyssä 42. vuosikokouksessaan myös suosituksen GFCM/42/2018/8, jolla vahvistettiin pienten pelagisten lajien kannoille saalis- ja pyyntiponnistusrajoituksia vuosiksi 2019, 2020 ja 2021 GFCM-sopimusalueen maantieteellisillä osa-alueilla 17 ja 18 (Adrianmeri). Nämä toimenpiteet olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä. Enimmäissaalisrajoitukset on vahvistettu vain yhden vuoden ajaksi ja rajoittamatta mahdollisia muita tulevaisuudessa toteutettavia toimenpiteitä ja mahdollisia jäsenvaltioiden välillä sovellettavia jakojärjestelyjä.

(8) GFCM antoi vuonna 2019 pidetyssä 43. vuosikokouksessaan suosituksen GFCM/43/2019/xx, jolla vahvistetaan pohjakalakantojen hoitotoimenpiteet GFCM-sopimusalueen maantieteellisillä osa-alueilla 17 ja 18 (Adrianmeri) ja otetaan käyttöön pyyntiponnistusjärjestelmä tiettyjen pohjakalakantojen osalta. Nämä toimenpiteet olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä.

[*Johdanto-osan kappaletta, asiaa koskevia artikloja sekä liitteitä tarkistetaan vuosikokouksen jälkeen.*]

(9) Ottaen huomioon Slovenian laivaston erityispiirteet ja sen vähäinen vaikutus pienten pelagisten lajien kantoihin ja pohjakalakantoihin on aiheellista säilyttää nykyiset kalastustavat ja varmistaa Slovenian laivaston mahdollisuus kalastaa vähimmäismäärä pieniä pelagisia lajeja ja vähimmäisponnistuskiintiö pohjakalakantojen osalta.

(10) GFCM antoi vuonna 2019 pidetyssä 43. vuosikokouksessaan suosituksen GFCM/43/2019/xx, jolla muutetaan suositusta GFCM/41/2017/4 piikkikampelan kalastusta Mustallamerellä (GFCM:n maantieteellinen osa-alue 29) koskevasta monivuotisesta hoitosuunnitelmasta. Tässä suosituksessa otetaan käyttöön ajantasaistettu alueellinen suurin sallittu saalis (TAC) ja kiintiöiden jakojärjestelmä piikkikampelalle ja tätä kalakantaa koskevia lisäsäilyttämistoimenpiteitä, erityisesti kahden kuukauden kalastuskielto ja kalastuspäivien rajoitus 180 päivään vuodessa. Nämä toimenpiteet olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä.

[9] Neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä (EUVL L 248, 22.9.2007, s. 17).

[*Johdanto-osan kappaletta, asiaa koskevia artikloja sekä liitteitä tarkistetaan vuosikokouksen jälkeen.*]

(11) GFCM:n antaman tieteellisen lausunnon mukaisesti on välttämätöntä säilyttää kalastuskuolevuus nykyisellä tasolla, jotta kilohailikannan kestävyys Mustallamerellä voidaan taata. Sen vuoksi on aiheellista jatkaa autonomisen kiintiön vahvistamista tälle kannalle.

(12) Kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava saatavilla olevien tieteellisten lausuntojen perusteella sekä ottaen huomioon biologiset ja sosioekonomiset näkökohdat samalla, kun varmistetaan eri kalastussektorien välinen oikeudenmukainen kohtelu ja otetaan huomioon sidosryhmiä kuultaessa esitetyt kannanotot.

(13) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 847/96[10] otettiin käyttöön TACien vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyviä lisäedellytyksiä, mukaan lukien mainitun asetuksen 3 ja 4 artiklan mukaiset varo-TACeja ja analyyttisiä TACeja koskevat joustosäännökset. Kyseisen asetuksen 2 artiklan mukaan neuvosto päättää TACeja vahvistettaessa kannoista, joihin kyseisen asetuksen 3 tai 4 artiklaa ei sovelleta, käyttäen perustana erityisesti kantojen biologista tilannetta. Sen jälkeen otettiin asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdalla käyttöön kaikkia purkamisvelvoitteen alaisia kantoja koskeva vuotuinen joustomekanismi. Jotta vältettäisiin liiallinen jousto, joka heikentäisi meren elollisten luonnonvarojen järkiperäisen ja vastuullisen hyödyntämisen periaatetta, haittaisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista ja heikentäisi kantojen biologista tilannetta, olisi sen vuoksi vahvistettava, että asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa sovelletaan analyyttisiin TACeihin vain siinä tapauksessa, ettei asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta käytetä.

(14) Tässä asetuksessa vahvistettujen, unionin kalastusalusten käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien käyttöön sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009[11] ja erityisesti sen 33 artiklaa, joka koskee saaliiden ja pyyntiponnistuksen kirjaamista, ja 34 artiklaa, joka koskee tietojen ilmoittamista kalastusmahdollisuuksien käyttämisestä loppuun. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää koodit, joita jäsenvaltioiden on käytettävä lähettäessään komissiolle tietoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen puretuista saaliista.

(15) Jotta kalastustoiminta ei keskeytyisi ja jotta turvattaisiin unionin kalastajien toimeentulo, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2020. Asian kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu.

(16) Kalastusmahdollisuuksia käytettäessä olisi kaikilta osin noudatettava unionin oikeutta,

---

[10] Neuvoston asetus (EY) N:o 847/96, annettu 6 päivänä toukokuuta 1996, TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottamisesta (EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3).

[11] Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla
Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan Välimerellä ja Mustallamerellä käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet vuodeksi 2020 tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta.

2 artikla
Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan unionin kalastusaluksiin, jotka hyödyntävät seuraavia kalakantoja:

(a) Ankerias (*Anguilla anguilla L.*) Välimerellä, sellaisena kuin se on määriteltynä 4 artiklan b alakohdassa;

(b) Aristeus antennatus -katkarapu (*Aristeus antennatus*), syvänmerenkatkarapu (*Parapenaeus longirostris*), Aristaeomorpha foliacea -katkarapu (*Aristaeomorpha foliacea*), kummelitурska (*Merluccius merluccius*), keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) ja rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) läntisellä Välimerellä, sellaisena kuin se on määriteltynä 4 artiklan c alakohdassa;

(c) sardelli (*Engraulis encrasicolus*) ja sardiini (*Sardina pilchardus*) Adrianmerellä, sellaisena kuin se on määriteltynä 4 artiklan d alakohdassa;

(d) kummelitурska (*Merluccius merluccius*), keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*), meriantura (*Solea solea),* syvänmerenkatkarapu (*Parapenaeus longirostris*) ja rusotäplämullo (*Mullus barbatus*) Adrianmerellä, sellaisena kuin se on määriteltynä 4 artiklan d alakohdassa;

(e) kilohaili (*Sprattus sprattus*) ja piikkikampela (*Psetta maxima*) Mustallamerellä, sellaisena kuin se on määriteltynä 4 artiklan e alakohdassa.

2. Tätä asetusta sovelletaan myös virkistyskalastukseen, jos se mainitaan nimenomaisesti asiaa koskevissa säännöksissä.

3 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa säädettyjä määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

(a) ’kansainvälisillä vesillä’ vesialueita, jotka eivät kuulu minkään valtion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan;

(b) ’virkistyskalastuksella’ muuta kuin kaupallista kalastustoimintaa, jossa meren elollisia vesiluonnonvaroja hyödynnetään virkistys-, matkailu- tai urheilutarkoituksiin;

(c) ’suurimmalla sallitulla saaliilla’ (TAC)

(i) sellaisissa kalastuksissa, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4–7 kohdassa tarkoitettua poikkeusta purkamisvelvoitteesta, kalojen määrää, joka kustakin kannasta voidaan purkaa aluksesta vuosittain;

(ff) kaikissa muissa kalastuksissa kalojen määrää, joka kustakin kannasta voidaan pyytää vuosittain;

(d) ’kiintiöllä’ unionille tai jäsenvaltiolle myönnettyä osuutta TACista;

(e) ’unionin autonomisella kiintiöllä’ saalisrajaa, joka myönnetään autonomisesti unionin kalastusaluksille, jos sovittua suurinta sallittua saalista (TAC) ei ole;

(f) ’analyyttisellä kiintiöllä’ unionin autonomista kiintiötä, jonka osalta on käytettävissä analyyttinen arvio;

(g) ’analyyttisillä arvioinneilla’ kalakannan kehityssuunnan määrällisiä arviointeja sellaisten kalakannan biologista tilannetta ja hyödyntämistä koskevien tietojen perusteella, jotka tieteellinen tarkastelu on osoittanut riittävän laadukkaiksi, jotta tulevaisuuden saalismäärävaihtoehdoista voidaan antaa tieteellinen lausunto.

4 artikla
Kalastusalueet

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia alueiden määritelmiä:

(a) ’GFCM-alueen (GFCM: Välimeren yleinen kalastuskomissio) maantieteellisillä osa-alueilla’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1343/2011[12] liitteessä I määriteltyjä alueita;

(b) ’Välimerellä’ tarkoitetaan GFCM-alueen maantieteellisiä osa-alueita 1–27, sellaisena kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1343/2011 liitteessä I;

(c) ’läntisellä Välimerellä’ tarkoitetaan GFCM-alueen maantieteellisiä osa-alueita 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11, sellaisena kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1343/2011 liitteessä I;

(d) ’Adrianmerellä’ tarkoitetaan GFCM-alueen maantieteellisiä osa-alueita 17 ja 18, sellaisena kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1343/2011 liitteessä I;

(e) ’Mustallamerellä’ tarkoitetaan GFCM-alueen maantieteellistä osa-aluetta 29, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) N:o 1343/2011 liitteessä I.

[12] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1343/2011, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, eräistä kalastusta koskevista säännöksistä GFCM:n (Välimeren yleisen kalastuskomission) sopimusalueella ja kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 muuttamisesta (EUVL L 347, 30.12.2011, s. 44).

II OSASTO

KALASTUSMAHDOLLISUUDET

I LUKU

Välimeri

5 artikla
Ankerias

1. Kaikenlaiseen unionin kalastusalusten harjoittamaan toimintaan ja muuhun unionin kalastustoimintaan, joka liittyy ankeriaan (*Anguilla anguilla L.*) pyyntiin, eli kohdennettuun, tahattomaan ja virkistyskalastukseen, sovelletaan tämän artiklan säännöksiä.

2. Tätä artiklaa sovelletaan Välimereen ja murtovesiin, kuten rannikkolaguuneihin, jokisuistoihin ja jokisuiden vaihettumisalueisiin.

3. Kielletään unionin kalastusaluksilta ankeriaan kalastus Välimerellä sijaitsevilla unionin ja kansainvälisillä vesillä kolmen peräkkäisen kuukauden pituiseksi kaudeksi, jonka kukin jäsenvaltio määrittää. Kalastuskiellon on vastattava asetuksessa (EY) N:o 1100/2007[13] vahvistettuja säilyttämistavoitteita, voimassa olevia kansallisia hoitosuunnitelmia ja ankeriaan vaelluskausia asianomaisissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava määritetty kausi komissiolle viimeistään kuukautta ennen kalastuskiellon voimaantuloa ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2020.

II LUKU

Läntinen Välimeri

6 artikla
Pohjakalakannat

1. Pohjakalakantojen suurin sallittu pyyntiponnistus vuonna 2020 läntisellä Välimerellä vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I.

2. Jäsenvaltioiden on hallinnoitava suurinta sallittua pyyntiponnistusta asetuksen (EU) 2019/1022 9 artiklan mukaisesti.

[13] Neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä (EUVL L 248, 22.9.2007, s. 17).

7 artikla
Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on kerättävä ja toimitettava pyyntiponnistustiedot komissiolle asetuksen (EU) 2019/1022 10 artiklan mukaisesti.

Kun jäsenvaltiot toimittavat pyyntiponnistustietoja komissiolle tämän artiklan mukaisesti, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä I esitettyjä pyyntiponnistusryhmän koodeja.

III LUKU

Adrianmeri

8 artikla
Pienten pelagisten lajien kannat

1. Unionin kalastusalusten Adrianmerellä kalastamat sardiinin (*Sardina pilchardus*) ja sardellin (*Engraulis encrasicolus*) saaliit eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä II vahvistettuja tasoja.
2. Unionin kalastusalukset saavat kalastaa sardiinia ja sardellia Adrianmerellä enintään 180 kalastuspäivänä vuodessa. Kyseisen 180 kalastuspäivän kokonaismäärän puitteissa on käytettävä enintään 144 kalastuspäivää sardiinin kalastuksessa ja enintään 144 kalastuspäivää sardellin kalastuksessa.

9 artikla
Pohjakalakannat

1. Pohjakalakantojen suurin sallittu pyyntiponnistus vuonna 2020 Adrianmerellä vahvistetaan liitteessä II.
2. Jäsenvaltioiden on hallinnoitava suurinta sallittua pyyntiponnistusta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 26–35 artiklan mukaisesti.

10 artikla
Tietojen toimittaminen

Kun jäsenvaltiot toimittavat asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan mukaisesti komissiolle tietoja pyydettyjen kantojen puretuista määristä, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä II ilmoitettuja kantojen koodeja.

IV LUKU

Mustameri

11 artikla
Kalastusmahdollisuuksien jakaminen kilohailin osalta

Unionin autonominen kilohailin (*Sprattus sprattus*) kiintiö, tämän kiintiön jakaminen jäsenvaltioiden kesken ja tarvittaessa siihen toiminnallisesti liittyvät edellytykset vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä III.

12 artikla
Kalastusmahdollisuuksien jakaminen piikkikampelan osalta

Unionin vesillä Mustallamerellä unionin kalastusaluksiin sovellettava piikkikampelan (*Psetta maxima*) TAC ja sen jakaminen jäsenvaltioiden kesken ja tarvittaessa siihen toiminnallisesti liittyvät edellytykset vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä III.

13 artikla
Piikkikampelaan kohdistuvan pyyntiponnistuksen hallinnointi

Unionin kalastusaluksilla, joilla on lupa kalastaa piikkikampelaa unionin vesillä Mustallamerellä, saa olla aluksen suurimmasta pituudesta riippumatta enintään 180 kalastuspäivää vuodessa.

14 artikla
Piikkikampelaa koskeva kalastuskielto

Unionin kalastusaluksilta on kiellettyä harjoittaa piikkikampelan osalta mitään kalastustoimintaa, mukaan luettuna jälleenlaivaus, aluksella pitäminen ja purkaminen aluksesta, unionin vesillä Mustallamerellä 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään kesäkuuta.

15 artikla
Kalastusmahdollisuuksien jakamista Mustallamerellä koskevat erityiset säännökset

Tämän asetuksen 11 ja 12 artiklassa vahvistettu kalastusmahdollisuuksien jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei rajoita seuraavien soveltamista:

(a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 8 kohdan nojalla tehtävät vaihdot;

(b) asetuksen (EY) N:o 1224/2009[14] 37 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset ja uudelleen jakamiset;

[14] Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

(c) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 ja 107 artiklan nojalla tehtävät vähennykset.

16 artikla
Tietojen toimittaminen

Kun jäsenvaltiot toimittavat asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan mukaisesti komissiolle tietoja unionin vesillä Mustallamerellä pyydettyjen kilohailin ja piikkikampelan kantojen puretuista määristä, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä III ilmoitettuja kantojen koodeja.

III OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja